

DE TIO RIKENA

HANS HÖGVÖRDIGHET
GARLAND F. BYERS, JR., J.D., D.D.

Biskop för folken, under apostoliskt uppdrag

Skrifterna från Rikets skriftlärd är riktade till och fördelade mellan tio regioner av jorden, som tros vara de tio riken som omtalas i profeten Daniels bok och i Uppenbarelseboken.¹

Biskopen vänder sig till kyrkorna i dessa regioner, alla tillsammans eller en region i taget, så som han leds av den heliga Anden. En skrift som är riktad till alla Kristi kyrkor förtecknas under varje region. Varje regions sida nämner de nationer där dess kyrkor finns och förtecknar de skrifter som är riktade till dem. Varje skrift kan läsas på alla webbplatsens språk och laddas ner som PDF.

TILL ALLA KRISTI KYRKOR

AFRIKA SÖDER OM SAHARA

EUROPA

FÖRENTA STATERNA

KINA

LATINAMERIKA

MELLANÖSTERN OCH NORDAFRIKA

STILLA HAVET

SYDASIEN

SYDOSTASIEN

ÖSTEUROPA OCH CENTRALASIEN

NOTER

Skriften citeras efter 1917 års översättning. ANF = Ante-Nicene Fathers; NPNF2 = Nicene and Post-Nicene Fathers, Second Series.

1

De tio rikena framställs i följande ställen i den heliga Skrift, och hos kyrkofäderna, som läste dem som en uppdelning av världen mellan tio kungar i de yttersta dagarna.

DEN HELIGA SKRIFT

Daniel 2:40–44 (1917 års översättning) ”Ett fjärde rike skall ock uppstå och vara starkt såsom järn, ty järnet krossar och sönderslår ju allt; och såsom järnet förstör allt annat, så skall ock detta krossa och förstöra. Men att du såg fötterna och tårna vara delvis av krukmakarlera och delvis av järn, det betyder att det skall vara ett söndrat rike, dock så att det har något av järnets fasthet, ty du såg ju järn vara där, blandat med lerjord. Och att tårna på fötterna voro delvis av järn och delvis av lera, det betyder att riket skall vara delvis starkt och delvis svagt. Och att du såg järnet vara blandat med lerjord, det betyder att väl en beblandning där skall äga rum genom människosäd, men att delarna likväl icke skola hålla ihop med varandra, lika litet som järn kan förbinda sig med lera. Men i de konungarnas dagar skall himmelens Gud upprätta ett rike som aldrig i evighet skall förstöras och vars makt icke skall bli överlämnad åt något annat folk. Det skall krossa och göra en ände på alla dessa andra riken, men självt skall det bestå evinnerligen;”

Daniel 7:7–8 (1917 års översättning) ”Därefter fick jag i min syn om natten se ett fjärde djur, övermåttan förskräckligt, fruktansvärt och starkt; det hade stora tänder av järn, det uppslukade och krossade, och vad som blev kvar trampade det under fötterna; det var olikt alla de förra djuren och hade tio horn. Men under det att jag betraktade hornen, fick jag se huru mellan dem ett annat horn sköt upp, ett litet, för vilket tre av de förra hornen blevo bortstötta; och se, det hornet hade ögon lika människögon, och en mun som talade stora ord.”

Daniel 7:19–27 (1917 års översättning) ”Därefter ville jag hava tillförlitlig förklaring angående det fjärde djuret, som var olikt alla de andra, det som var så övermåttan förskräckligt och hade tänder av järn och klor av koppar, det som uppslukade och krossade och sedan trampade under fötterna vad som blev kvar; så ock angående de tio

hornen på dess huvud, och angående det nya hornet, det som sedan sköt upp, och för vilket tre andra föllo av, det hornet som hade Ögon, och en mun som talade stora ord, det som var större att skåda än de övriga, det hornet som jag ock hade sett; föra krig mot de heliga och bliva dem övermäktigt, till dess att den gamle kom och rätt blev skipad åt den Högstes heliga och tiden var inne, då de heliga fingo taga riket i besittning. Då svarade han så: »Det fjärde djuret betyder att ett fjärde rike skall uppstå på jorden, ett som är olik alla de andra rikena. Det skall uppsluka hela jorden och förtrampa och krossa den. Och de tio hornen betyda att tio konungar skola uppstå i det riket; och efter dem skall uppstå en annan, som skall vara olik de förra, och som skall slå ned tre konungar. Och denne skall upphäva sitt tal mot den Högste och föröda den Högstes heliga; han skall sätta sig i sinnet att förändra heliga tider och lagar; och de skola givas i hans hand under en tid, och tider, och en halv tid. Men dom skall bliva hållen, och hans välde skall tagas ifrån honom och fördärvas och förgöras i grund. Men rike och välde och storhet, utöver alla riken under himmelen, skall givas åt den Högstes heligas folk. Dess rike skall vara ett evigt rike, och alla välden skola tjäna och lyda det.»”

Uppenbarelsboken 12:3 (1917 års översättning) ”Ännu ett annat tecken visade sig i himmelen: där syntes en stor röd drake, som hade sju huvuden och tio horn, och på sina huvuden sju kronor.”

Uppenbarelsboken 12:18–13:1 (1917 års översättning) ”Och han ställde sig på sanden invid havet. Då såg jag ett vilddjur stiga upp ur havet; det hade tio horn och sju huvuden, och på sina horn hade det tio kronor och på sina huvuden hädiska namn.”

Uppenbarelsboken 17:3 (1917 års översättning) ”Sedan förde han mig i anden bort till en öken. Där såg jag en kvinna som satt på ett scharlakansrött vilddjur, fulltecknat med hädiska namn; och det hade sju huvuden och tio horn.”

Uppenbarelsboken 17:7 (1917 års översättning) ”Och ängeln sade till mig: »Varför förundrar du dig? Jag skall säga dig hemligheten om kvinnan, och om vilddjuret som bär henne, och som har de sju huvudena och de tio hornen.»”

Uppenbarelsboken 17:12–14 (1917 års översättning) ”Och de tio horn som du har sett, de äro tio konungar, som ännu icke hava kommit till konungavälde, men som för en kort tid, tillika med vilddjuret, få makt såsom konungar. Dessa hava ett och samma sinne, och de giva sin makt och myndighet åt vilddjuret. De skola giva sig i strid med Lammet; men Lammet jämte de kallade och utvalda och trogna som följa det, skall övervinna dem, ty Lammet är herrarnas herre och konungarnas konung.»”

Uppenbarelsboken 17:16–17 (1917 års översättning) ”Och de tio horn, som du har sett, och vilddjuret, de skola hata skökan och göra henne utblottad och naken, och skola äta hennes kött och bränna upp henne i eld. Ty Gud har ingivit dem i hjärtat att de skola utföra vad han har i sinnet, och att de alla skola handla i ett och samma sinne, och att de skola giva sitt välde åt vilddjuret, till dess Guds utsagor hava fullbordats.”

KYRKOFÄDERNA

Barnabasbrevet 4.4–6 (Michael W. Holmes, utg. och övers., *The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations*, 3:e uppl. [Grand Rapids: Baker Academic, 2007], 387–89) ”Och så säger också profeten: ”Tio riken

ska härska över jorden, och efter dem ska en liten kung uppstå, som ska underkuva tre av kungarna med ett enda slag.' På samma sätt säger Daniel om densamme: 'Och jag såg det fjärde djuret, ont och mäktigt och farligare än alla jordens djur, och hur tio horn växte upp ur det, och ur dessa ett litet skott av ett horn, och hur det underkuvade tre av de stora hornen med ett enda slag.' Ni bör därför förstå." (översatt från engelskan i Holmes)

Irenaeus, *Mot irrlärorna* 5.25.3 (ANF 1:553–54) "Också Daniel, som blickar fram mot slutet på det sista riket, det vill säga de tio sista kungarna, bland vilka dessa människors rike ska delas, och över vilka fördärvets son ska komma, förklarar att tio horn ska skjuta upp ur djuret, och att ett annat litet horn ska växa upp mitt ibland dem, och att tre av de förra ska ryckas upp inför hans ansikte. ... Och dess tio horn är tio kungar som ska uppstå; och efter dem ska en annan uppstå, som ska överträffa alla som var före honom i onda gärningar, och ska störta tre kungar ..." (översatt från engelskan i ANF 1)

Irenaeus, *Mot irrlärorna* 5.26.1 (ANF 1:554–55) "I ett ännu klarare ljus har Johannes i Uppenbarelseboken visat Herrens lärjungar vad som ska ske i de sista tiderna, och om de tio kungar som då ska uppstå, bland vilka det välde som nu härskar [över jorden] ska delas. ... Det måste därför ske att riket, staden och huset delas i tio; och av detta skäl har Han redan förebådat delningen och söndringen [som ska äga rum]. ... De tio tårna är alltså dessa tio kungar, bland vilka riket ska delas, av vilka somliga ska vara starka och verksamma, eller kraftfulla; andra åter ska vara tröga och odugliga, och inte komma överens ..." (översatt från engelskan i ANF 1)

Irenaeus, *Mot irrlärorna* 5.30.2 (ANF 1:559) "Men då de känner det säkra tal som Skriften har kungjort, det vill säga sexhundrasextiosex, må de först vänta på rikets delning i tio; därefter, när dessa kungar regerar och börjar ordna sina angelägenheter och utvidga sitt rike, [må de lära sig] att inse att han som ska komma och göra anspråk på riket för egen del ... i sanning är förödelsens styggelse." (översatt från engelskan i ANF 1)

Hippolytos, *Om Kristus och Antikrist* 25 (ANF 5:209) "Ett fjärde djur, förskräckligt och fruktansvärt; det hade tänder av järn och klor av koppar.' Och vilka är dessa om inte romarna? ... Och i mystisk mening åsyftade han med fötternas tår de kungar som ska uppstå bland dem; såsom också Daniel säger (med orden): 'Jag betraktade djuret, och se, det fanns tio horn bakom det, bland vilka ett annat (horn) ska växa upp, ett skott, och rycka upp med roten de tre (som var) före det.' Och med detta betecknades ingen annan än Antikrist ..." (översatt från engelskan i ANF 5)

Hippolytos, *Om Kristus och Antikrist* 27–28 (ANF 5:209–10) "Då nu dessa ting ligger i framtiden, och då bildstodens tio tår motsvarar (lika många) demokratier, och det fjärde djurets tio horn är fördelade på tio riken, låt oss se lite närmare på saken ... benen av järn, och djuret, förskräckligt och fruktansvärt, betecknade romarna, som nu innehar herraväldet; fötternas tår, som var delvis av lera och delvis av järn, och de tio hornen, var sinnebilder för de riken som ännu ska uppstå; det andra lilla hornet som växer upp bland dem betydde Antikrist mitt ibland dem ..." (översatt från engelskan i ANF 5)

Hippolytos, *Om Kristus och Antikrist* 52 (ANF 5:215) "Och när han har övervunnit tre horn av de tio i krigets slagordning, och har ryckt upp dem, nämligen Egypten och Libyen och Etiopien, och har tagit deras byte och utrustning, och har lagt de återstående hornen, som lider, under sig, ska han börja förhäva sig i sitt hjärta och upphöja sig mot Gud som herre över hela världen." (översatt från engelskan i ANF 5)

Hippolytos, *Fragment om Daniel 2.7* (ANF 5:179) ”När tiderna är fullbordade, och de tio hornen skjuter upp ur djuret i de sista (tiderna), då ska Antikrist framträda bland dem.” (översatt från engelskan i ANF 5)

Hippolytos, *Scholier till Daniel*, till Daniel 7:7 (ANF 5:189) ”’Och det hade tio horn.’ Ty såsom profeten redan sade om leoparden, att djuret hade fyra huvuden, och detta uppfylldes, och Alexanders rike delades i fyra furstendömen, så bör vi också nu vänta på de tio horn som ska skjuta upp ur det, när djurets tid är fullbordad, och det lilla hornet, som är Antikrist, plötsligt ska framträda mitt ibland dem ...” (översatt från engelskan i ANF 5)

Tertullianus, *Om köttets uppståndelse* 24 (ANF 3:563) ”Vilket hinder finns det om inte den romerska staten, vars avfall, genom att den splittras i tio riken, ska föra in Antikrist (på dess egna ruiner)?” (översatt från engelskan i ANF 3)

Laktantius, *Divinae institutiones* 7.16 (ANF 7:213) ”Först ska riket utvidgas, och den högsta makten, spridd bland många och delad, ska minskas. Sedan ska inbördes split ständigt sås; och det ska inte bli någon vila från dödliga krig, förrän tio kungar uppstår på samma gång, som ska dela världen, inte för att styra den, utan för att förtära den.” (översatt från engelskan i ANF 7)

Laktantius, *Epitome divinarum institutionum* 71 (ANF 7:253) ”Kungamakten ska mångfaldigas, och tio män ska besätta, stycka upp och förtära världen.” (översatt från engelskan i ANF 7)

Victorinus av Pettau, *Kommentar till Uppenbarelseboken*, till kapitel 12 (ANF 7:355) ”’Och tio horn.’] Han säger att de tio kungarna i de sista tiderna är desamma som dessa, såsom vi där ska framställa utförligare.” (översatt från engelskan i ANF 7)

Kyrillos av Jerusalem, *Kateketiska föreläsningar* 15.12 (NPNF2 7:107) ”Men denne förut nämnde Antikrist ska komma när romarrikets tider är fullbordade och världens ände nu närmar sig. Det ska uppstå tillsammans tio kungar av romarna, som regerar i olika delar kanske, men alla vid ungefär samma tid; och efter dessa en elfte, Antikrist, som genom sin magiska konst ska tillskansa sig den romerska makten; och av de kungar som regerade före honom, *tre ska han förödmjuka*, och de övriga sju ska han hålla i underkastelse under sig.” (översatt från engelskan i NPNF2 7)